

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/392/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116214370
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6116214370.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v spore žalobcu A.. E. R., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Na E. XX/XX, XXX XX L. Y., proti žalovanému AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., so sídlom Panónska cesta 39, 851 04 Bratislava, IČO: 47 918 101, právne zastúpenému Mgr. Mariánom Balážom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Tešedíkova 59, 841 06 Bratislava, o obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 16C/167/2016-112 z 25. júla 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 25. 07. 2018 žalobu na povolenie obnovy konania zamietol (I. výrok). O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým vyšší súdny úradník rozhodne o ich výške (II. výrok).

Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal obnovy konania.

Súd prvej inštancie zistil, že Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č. k. 20C/90/2014-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/88/2015-96 žalobu žalobcu o plnenie z poistnej zmluvy zamietol.

Žalobca žalobu na obnovu konania odôvodnil tým, že v pôvodnom konaní nebola predložená kompletná zmluva o spolupráci, zároveň nebola predložená faktúra za odpredaj motorového vozidla, neboli predložené Všeobecné obchodné podmienky, s ktorými sa však žalobca oboznámil a „stiahol“ si ich z internetu.

Súd prvej inštancie po uvedení § 397, § 413 ods. 1, 2, § 414 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) uviedol: „Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba žalobcu na obnovu konania nie je dôvodná a z toho dôvodu ju odmietol (správne má byť zamietol - poznámka odvolacieho súdu). Žalobca v návrhu a na pojednávaní uvádzal, že nebola predložená zmluva o spolupráci, nebola predložená faktúra za odpredaj motorového vozidla a neboli predložené Všeobecné obchodné podmienky. Oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 20C/90/2014 a dokladmi, ktoré sa nachádzajú v spise sp. zn. 16C/167/2016 súd zistil, že zmluva o spolupráci, resp. časť, ktorá sa týka predmetu konania bola vo veci predložená, zároveň bola predložená faktúra za odpredaj motorového vozidla a zároveň žalobca sám súdu oznámil, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré si stiahol z internetu a teda pri rozhodovaní v pôvodnom konaní boli súdu i stranám

známe. Z toho dôvodu má súd za to, že žaloba nie je dôvodná na obnovu konania a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.“

Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca bol v konaní neúspešný, preto je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým vyšší súdny úradník rozhodne o ich výške.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu žalobca podal včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd povolil obnovu konania.

Podľa jeho názoru súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vo veci možno v súčasnosti vykonať nové dôkazy, o ktorých v čase pôvodného konania nemohol vedieť, nebolo mu známe, že žalovaný predloží ako dôkaz „útržok“ zmluvy o spolupráci uzavretej medzi ním a poisťovňou. Zmluva bola predložená nekompletná, práve časti, ktoré by preukázali „prenesenie“ likvidácie poistných udalostí na žalovaného boli nedodané, resp. zatajené, preto navrhuje vykonať dokazovanie a to vyzvať žalovaného o predloženie kompletnej zmluvy. Má za to, že tieto dôkazy pre neho prinesú priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žalovaný nepredložil ani jeden dôkaz o nedostatku jeho pasívnej legitímácie.

Sudkyňa v rozsudku cituje odstavec II. predmetnej zmluvy, z ktorého vyplýva: „finančný agent je spoločnosť oprávnená vykonávať sprostredkovateľskú činnosť v poisťovníctve na základe zápisu v registri NBS č.68686 a predmetom zmluvy je záväzok finančného agenta vykonávať na svoje náklady a v mene poisťovne sprostredkovateľskú činnosť v poisťovníctve,“ ktorý jej nikdy nebol „oficiálnou cestou“ predložený, prvú stranu zmluvy mala predloženú až na pojednávaní, pričom bez prečítania jej obsahu sudkyňa vedela, že ide o dôkaz o nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného, pričom ho 3x požiadala, aby „návrh stiahol“. Sudkyňa v rozsudku „omylom“ zverejnila i materiály, ktoré sa dohodli „zatajiť“ a ktoré svedčia o tom, že rozsudok bol vyhlásený v rozpore s dokázanými faktami. V rozsudku prvoinštančného súdu o týchto skutočnostiach niet zmienky, napriek jeho argumentácii na pojednávaní.

On v pôvodnom konaní na pojednávaní predložil množstvo písomných dokladov a mal množstvo ďalších zo sebou, z ktorých je „každému jasné,“ že žalovaný je poisťiteľom z poistnej zmluvy, a preto je povinný plniť z poistnej zmluvy. Sudkyňa ignorovala všetky dôkazy a vedela vopred, že „súd prehral,“ dôkazy, aj keď boli prítomné v konaní, neboli použité, pričom v rozsudku je zdôraznené, že vzhľadom na nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného, sa prvoinštančný súd týmito dôkazovými materiálmi nezaoberal. Ide napr. o faktúru za predaj motorového vozidla a poistenia vozidla, z ktorého vyplýva, že žalovaný „predal“ poistenie vo svojom mene a na svoj účet. Sudcovia na tento doklad neprihľadali, ako keby nebol. Odvolací súd vyhlásil rozsudok bez pojednávania, a to napriek tomu, že spôsob akým bolo vedené konanie na prvoinštančnom súde, bol jedným z dôvodov odvolania. I podľa odvolacieho súdu nemohli byť na žalovaného prenesené povinnosti likvidátora poistných plnení, lebo bol len sprostredkovateľ a mohol vykonávať len kompetencie, ktoré na neho boli prenesené zmluvou s poisťovňou. Na určenie skutočnosti, či bola prenesená kompetencia likvidátora poistných udalostí na žalovaného, stačil odvolaciemu súdu útržok zo zmluvy, pričom nikde nebola zmienka, kto má zabezpečiť poistné plnenie. Mal za to, že bez poznania obsahu zmluvy medzi poisťovňou a žalovaným nie je možné zistiť, či bola kompetencia plnenia z poistnej zmluvy prenesená na žalovaného alebo nie.

Podľa jeho názoru konanie na prvoinštančnom súde malo ďalšie vady, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Poukázal na to, že súd prvej inštancie uviedol v odôvodnení rozsudku, že on nedisponoval so Všeobecnými obchodnými podmienkami, čo nie je pravda, pretože nimi disponoval, ale tieto neboli použité v konaní ako dôkazný materiál, pritom z nich jasne vyplýva, že tvrdenia žalovaného o sprostredkovaní za províziu sú len lžou. Zistenie z VOP, že žalovaný odrátava cenu poistného z ceny vozidla jednoznačne vyvracajú klamstvá o sprostredkovaní za províziu a môžu jednoznačne privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie „v obnovenom“ konaní. Dôkazom, že žalovaný mal zabezpečiť zmluvné plnenie poistných udalostí, je skutočnosť, že mu listom zo dňa 03. 03. 2014 oznámil, že má schválenú sumu 166,70 Eur. List sa nachádza v spise a nikdy nebol súdom použitý ako dôkazový materiál.

Ďalej uviedol, že on útržok zmluvy nepredložil, nemal ju k dispozícii, mal ju žalovaný, ktorý ho predložil. Poznámene, že zo strany sudkyne išlo o „scenár zmanipulovaného pojednávania,“ „manipulovala s dôkazovými materiálmi“ a triedila ich podľa potreby žalovaného, aby mohla vydať rozsudok v prospech žalovaného, preto možno jednoznačne konštatovať objektivnosť a zaujatosť celého súdneho pojednávania, na ktorom nemal možnosť využiť svoje procesné práva.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu proti rozsudku prvoinštančného súdu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Podľa jeho názoru je odvolanie žalobcu nedôvodné v celom rozsahu. Žalobca sa nedôstojne vyjadruje na adresu súdu, aj na adresu jeho právneho zástupcu, a preto jeho konanie by malo byť sankcionované. Právo žalobcu na vyjadrenie svojich názorov je v demokratickej spoločnosti obmedzené rovnakým právom ako jeho, pričom takéto právo sa nevzťahuje na prezentáciu a šírenie výmyslov a ničím nepodložených tvrdení žalobcu.

Uviedol, že žalobca podal návrh na obnovu konania, pretože sa domnieva, že vo veci možno v súčasnosti vykonať dôkazy, o ktorých v čase pôvodného konania nemohol vedieť, nakoľko mu nebolo známe, že on bude predkladať ako dôkazný materiál „útržok“ zmluvy o spolupráci medzi poisťovňou a ním.

Úvahy a dohady žalobcu o tom, či zmluva o spolupráci preukazuje alebo nepreukazuje jeho pasívnu vecnú, nemôžu byť predmetom obnovy konania. Nie je dôvodné, aby sa súd opätovne zaoberal skutočnosťami (zmluvou o spolupráci), keď sa nimi zaoberal súd prvej inštancie ako aj odvolací súd v pôvodnom konaní. Žalobca v odvolaní poukazuje na to, že súd sa má v obnovenom konaní zaoberať nielen časťou zmluvy o spolupráci, ktorú pôvodne predložil, ale celou zmluvou a až na základe oboznámenia sa ňou zistil, či konal v zastúpení poisťovne alebo vo svojom mene. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 20C/90/2014-65 zo dňa 18. 11. 2014, v ktorom boli (najmä na stranách 4 a 5) dostatočne vysvetlené dôvody, pre ktoré on v pozícii žalovaného nebol v konaní pasívne legitimovaný. Pritom nejde len o obsah zmluvy spolupráci uzavretej medzi ním a poisťovňou, ale obsah poistnej zmluvy podpísanej žalobcom, oboznámenie poistníka s poistnými podmienkami, skutočnosťou, že pri uzatvorení vystupoval ako samostatný finančný agent a teda konal v mene a na účet poisťovne.

Zdôraznil, že ako podnikateľ požiadal Národnú banku Slovenska o udelenie licencie na výkon činnosti samostatného finančného agenta pre sektor poistenia alebo zaistenia a sektor poskytovania úverov a spotrebiteľských úverov, preukázal splnenie všetkých zákonných podmienok, na základe mu bola vydaná príslušná licencia, ktorá je zapísaná aj v predmete jeho podnikania vo výpise z obchodného registra. V pôvodnom konaní bolo spoľahlivo zistené, že on uzatvoril poistnú zmluvu v mene a na účet poisťovne uvedenej v poistnej zmluve a subjektívny názor žalobcu nemôže túto skutočnosť nijako zmeniť ani ovplyvniť. Z takto konštruovaného právneho vzťahu by on nikdy mohol byť pasívne vecne legitimovaný na plnenie požadované v pôvodnom konaní žalobcom, preto s ohľadom na vykonané dokazovanie je nepochybné, že oboznámenie sa s celým obsahom zmluvy, s ktorej relevantnou časťou boli strany sporu oboznámené v pôvodnom konaní, nepredstavuje v žiadnom prípade novú skutočnosť, rozhodnutie, dôkaz, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. To, že nebol pasívne vecne legitimovaný, nevyplývala len z obsahu zmluvy o spolupráci, ale bola vyjadrená aj v poistnej zmluve a v ostatných listinných dôkazoch, ktoré v pôvodnom konaní predložil samotný žalobca. Podľa jeho názoru žalobca v žalobe neuviedol žiadnu skutočnosť, rozhodnutie a ani neoznačil žiadny dôkaz, ktoré by spĺňali podmienky uvedené v ustanovení § 397 písm. a) C.s.p., preto je žaloba žalobcu nedôvodná a súd prvej inštancie správne žalobu zamietol.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal obnovy konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 20C/90/2014 s odôvodnením, že sú tu skutočnosti a dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní (§ 397 písm. a/ CSP) a možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (§ 397 písm. b/ CSP), ktoré môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žalobca k žalobe pripojil fotokópiu faktúry č. FVBB1312-130044 vystavenú žalovaným dňa 08. 08. 2013 (č.l. 5 spisu), fotokópiu Všeobecných obchodných podmienok pri predaji vozidiel (č. l. 6 spisu), fotokópiu časti Zmluvy o spolupráci v oblasti sprostredkovania poistenia - poistný program CARLIFE (č.l. 7-8 spisu), fotokópiu Poistnej zmluvy na poistenie mechanických a elektrických porúch motorových vozidiel č. CGS - 006863 zo dňa 08. 08. 2013 (č.l. 9 spisu), List zo dňa 27. 10. 2013 adresovaný žalobcom spoločnosti AIM Czech Republic s.r.o., so sídlom Spálená 82/4, Praha, Česká republika (č.l. 10 spisu).

7. Predpokladom toho, aby súd pripustil obnovu konania vo veci, v ktorej už raz právoplatne rozhodol, je splnenie všetkých zákonných procesných podmienok upravených v príslušných ustanoveniach § 397 až 408 CSP. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného súdneho rozhodnutia a vzhľadom na prelomenie zásady *res iudicata*, ktorá zabezpečuje právnu istotu strán sporu, je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Ustanovenie § 397 písm. a) až f) CSP pripúšťa obnovu konania proti právoplatnému rozsudku súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v písmenách a) až c), respektíve z niektorého *expressis verbis* určeného zákonného dôvodu podľa písm. d) až f) CSP a výnimočne i voči právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť (§ 398 CSP).

8. Odvolací súd považuje za potrebné zhodne s názorom súdu prvej inštancie uviesť, že žalobca nepreukázal právne relevantný dôvod prípustnosti obnovy konania v zmysle ustanovenia § 397 písm. a) až f) Civilného sporového poriadku, teda neuviedol žiadny relevantný dôvod, ktorý by bol spôsobilý vyvolať obnovu už právoplatne skončeného konania. Žalovaný zdôvodnil žalobu na obnovu konania ustanovením § 397 písm. a) CSP, v zmysle ktorého proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ustanovením § 397 písm. b) CSP, podľa ktorého možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

9. V predmetnom prípade však žalobca nepreukázal, že by vo svojich podaniach uviedol také skutočnosti a dôkazy, ktoré by objektívne bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Uvedené vyplýva z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/90/2016 (ďalej aj „pripojený spis“), kde žalobca k žalobe, ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplataenie poistného plnenia vo výške 640,- Eur za mechanickú poruchu motorového vozidla Subaru Impreza s odkazom na poistnú zmluvu, ktorú mal uzatvoriť so žalovaným v pozícii poistiteľa. K žalobe žalobca pripojil okrem iných fotokópiu Poistnej zmluvy na poistenie mechanických a elektrických porúch motorových vozidiel č. CGS - 006863 zo dňa 08. 08. 2013 (č.l. 4 pripojeného spisu), List zo dňa 27. 10. 2013 adresovaný žalobcom spoločnosti AIM Czech Republic s.r.o., so sídlom Spálená 82/4, Praha, Česká republika (č.l. 10 pripojeného spisu). Súčasťou pripojeného spisu je aj fotokópia časti Zmluvy o spolupráci v oblasti sprostredkovania poistenia - poistný program CARLIFE (č.l. 40-41 spisu), predložená žalovaným, ktorá bola žalobcovi doručená na pojednávaní dňa 18. 11. 2014 do vlastných rúk a fotokópia faktúry č. FVBB1312-130044 vystavená žalovaným dňa 08. 08. 2013 (č.l. 78 pripojeného spisu), predložená žalobcom v odvolacom konaní.

10. Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č.k. 20C/90/2014-65 zo dňa 18. 11. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/88/2015-96 zo dňa 11. 05. 2015 žalobu žalobcu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného, pretože žalobca sa domáhal zaplataenia poistného plnenia z poistnej zmluvy uzavretej s poisťovateľom Union Vienna Insurance Group Bistosító Zrt., so sídlom v Budapešti, Maďarsko, ktorý bol zastúpený na základe plnomocenstva samostatným finančným agentom (žalovaným).

11. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd konštatuje, že žalobca predložil prvoinštančnému súdu dôkazy totožné s dôkazmi pripojenými k žalobe v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/90/2014 (jedná sa o fotokópiu Poistnej zmluvy na poistenie mechanických a elektrických porúch motorových vozidiel č. CGS - 006863 zo dňa 08. 08. 2013, List zo dňa 27. 10. 2013 adresovaný žalobcom spoločnosti AIM Czech Republic s.r.o., so sídlom Spálená 82/4, Praha, Česká republika) a v odvolacom konaní - fotokópiu faktúry č. FVBB1312-130044 vystavenú žalovaným dňa 08. 08. 2013.

12. Odvolací súd konštatuje, že fotokópia Všeobecných obchodných podmienok pri predaji vozidiel (č. l. 6 spisu), ktorú podľa tvrdení žalobca síce mal v dispozícii v priebehu konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/90/2014, avšak ju nepredložil, nie je dôkazom, ktorý by žalobca bez svojej viny nemohol použiť už v pôvodnom konaní.

13. Súčasťou pripojeného spisu je aj fotokópia časti Zmluvy o spolupráci v oblasti sprostredkovania poistenia - poisťný program CARLIFE (č.l. 40-41 spisu), predložená žalovaným, pričom predloženie kompletnej zmluvy žalovaným, nie je dôkazom, ktorý sa nemohol vykonať v pôvodnom konaní a mohol by pre žalobcu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci s poukazom na obsah Poistnej zmluvy na poistenie mechanických a elektrických porúch motorových vozidiel č. CGS - 006863 zo dňa 08. 08. 2013 uzavretej s poisťovateľom Union Vienna Insurance Group Bistosító Zrt., so sídlom v Budapešti, Baross u.1, Maďarsko.

14. V súvislosti s odvolacími argumentmi žalobcu ohľadne vedenia súdneho pojednávania, vykonávania dôkazov v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/90/2014, odvolací súd uvádza, že s uvedenými argumentmi sa náležitým spôsobom vysporiadal Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku č.k. 15Co/88/2015-96 zo dňa 11. 05. 2016, z ktorého vyplýva : „III. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. e) O.s.p., doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a).

Navrhovateľ namietal, že súd mu neumožnil uplatniť dôkazy, ktoré boli prítomné na pojednávaní, ale súd ich do rozsudku nezahrnul.

K tejto námietke odvolací súd uvádza, že súd rozhoduje, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie, pretože vykonáva z dôvodu hospodárnosti konania len tie dôkazy, ktoré sú pre rozhodnutie podstatné. Možno prvostupňovému súdu vytknúť, že pokiaľ boli navrhnuté dôkazy a tieto nevykonal, mal v odôvodnení rozhodnutia stručne uviesť, prečo tieto dôkazy nevykonal. Odvolací súd poukazuje na to, že prvostupňový súd návrh zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie, ďalšie dokazovanie nevykonával, pokiaľ ide o i výšku nároku navrhovateľa. Podľa § 212 ods. 3 O.s.p. na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vyššie uvedené pochybenie prvostupňového súdu nevedlo k nesprávnemu rozhodnutiu, preto odvolací súd na túto vadu konania neprihliadol.

Naviac treba dodať, že nejde o námietku podľa § 205 ods. 2 písm. e) O.s.p., ako to navrhovateľ uvádza, pretože v odvolaní neuviedol ďalšie skutočnosti ani dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, pričom tieto by mohol uplatniť len v prípade splnenia špeciálnych podmienok podľa § 205a O.s.p.

IV. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Navrhovateľ namietal, že sudkyňa na neho naliehala, aby návrh „stiahol“. Namietal, že neprebehlo akékoľvek dokazovanie, sudkyňa bez preštudovania si dokumentu, ktorý jej bol odovzdaný iba priamo na konaní, mala vo veci jasno a rozhodla. Bol zastrašený a bál sa prehovoriť.

Tieto námietky odvolací súd považuje za účelové. Z obsahu spisu je zrejmé, že už po naštudovaní veci bez väčšieho dokazovania si súd sa môže urobiť obraz o podanom návrhu, zvlášť, ak má k dispozícii vyjadrenie protistrany. Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 O.s.p. len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Pritom sa usiluje predovšetkým o to, aby sa spor vyriešil zmierne a aby konanie pôsobilo výchovne. Počas konania môže súd účastníkom uviesť, ako sa na základe doteraz tvrdených a preukazovaných skutočností javí právne posúdenie veci. V intenciách tohto ustanovenia súd správne postupoval. Navrhovateľ však v zákonom postupe súdu vidí vadu. Nie je pravdou, že v konaní neprebehlo dokazovanie.

Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 18. 11. 2014 vyplýva, že súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi, ktoré konkrétne identifikoval. Následne vyhlásil dokazovanie za skončené. Je samozrejmé, že sudca predtým, ako ide vec pojednávať, musí sa pripraviť a oboznámiť sa so stanoviskami účastníkov, ich tvrdeniami a obranou, listinnými dôkazmi, ktoré má k dispozícii. Je samozrejmé, že súd už na základe podaného návrhu a priložených dôkazov zistil, že nárok navrhovateľa nie je daný pre nedostatok pasívnej legitímácie odporcu.

Súd druhej strane, odporcovi ponuku na mimosúdne vyrovnanie nemohol dávať vzhľadom na zistený nedostatok pasívnej legitímácie. Z tohto dôvodu sudkyňa po vykonaní pojednávania mala jasno a rozhodla. Nie je pravdou, že by nemohol prehovoriť, resp. sa bál pokuty, proti ktorej by sa nemohol brániť, pretože proti takémuto rozhodnutiu by mohol podať odvolanie. Pokiaľ súd postupoval podľa § 100 ods. 1 O.s.p., nemožno v tom vidieť zastrašovanie, práve naopak, snahu súdu o dovolenú pomoc v konaní, spravodlivé a rýchle vyriešenie sporu.“

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že v posudzovanej veci nejde o také dôkazy, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, resp. ktoré navrhla alebo predložila strana v pôvodnom konaní, nebolo ich však možné vykonať z dôvodu existencie objektívnych prekážok.

16. Odvolací súd v súvislosti s vyššie uvedeným záverom poznamenáva, že je nevyhnutné rešpektovať zásadu zachovaniu právnej istoty a pripustiť výnimku zo zásady nezmeniteľnosti už raz právoplatne rozhodnutej veci len výnimočne a to za predpokladu naplnenia konkretizovaných špecifických podmienok, ktoré však v danej veci naplnené nie sú.

17. Odvolací súd na základe uvedeného odvolaním napadnutý rozsudok prvoinstančného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil vrátane závislého výroku o trovách konania, pretože súd prvej inštancie rozhodol podľa zásady úspechu v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CS, z ktorého vyplýva, že súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).